

การจัดการแผนงานธุรกิจ

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 15 -18 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 การเป็นเจ้าของกิจการ	1 - 6
บทที่ 2 ทรัพยากร	7 - 13
บทที่ 3 เวลา	14 - 19
บทที่ 4 เงิน	20 - 25
บทที่ 5 การวิเคราะห์แผนธุรกิจ	26 - 31
การวัดผล	32
การประเมินผล	33
บรรณานุกรม	34

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 1

เรื่อง การเป็นเจ้าของกิจการ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถค้นหาเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าที่มีอยู่ในชุมชน และเขียนสรุปออกมาว่าธุรกิจอะไรที่ดีและอะไรที่ไม่ดีในชุมชน
2. สามารถบอกได้ถึงลักษณะนิสัยของคนที่เป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าได้
3. สามารถสำรวจดูว่าตัวเองมีลักษณะนิสัยของการเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้ามากน้อยแค่ไหน

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. แบบอย่างหน้าที่ของผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัว (ข้อ 14)
2. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
3. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
4. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)
5. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : นักเรียนทั้งห้อง
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษ และดินสอ (คนละอัน)
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

หลักสูตรนี้จะช่วยให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ได้การหารายได้โดยใช้ความสามารถพิเศษและทรัพยากรที่พระเจ้าประทานให้พวกเขา ตลอดทั้งหลักสูตรนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเลือก วางกลยุทธ์ และการจัดการแผนงานหาทุนบทเรียนนี้จะช่วยค้นหาลักษณะนิสัยของนักธุรกิจและช่วยให้นักเรียนตรวจสอบดูว่าเขามีลักษณะนิสัยเหล่านั้นในตัวเองหรือไม่ ในบทเรียนนี้นักเรียนจะได้สัมภาษณ์นักธุรกิจ/เจ้าของร้านค้าในชุมชน และเอาข้อมูลที่ได้มาแบ่งปันให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “วันนี้เราจะเริ่มต้นด้วยการเล่นเกม” ให้นักเรียนเดินตามครูไปที่สนามหรือพื้นที่โล่ง หรือถ้าอยู่ในห้องเรียนก็ให้จัดโต๊ะเก้าอี้ไว้ข้างๆ ห้องเพื่อให้มีพื้นที่ว่างตรงกลาง
- วางเชือกไว้เป็นเส้นตรงยาวตามพื้นห้อง หรือถ้าอยู่สนามด้านนอก ให้ใช้ไม้ขีดพื้นดินหรือพื้นทรายให้เป็นเส้นยาว ทำเครื่องหมายไว้ตรงกึ่งกลางเส้น
 - ครูพูดว่า:** “ตอนนี้ครูได้แบ่งเส้น ซึ่งครูจะให้ให้นักเรียนตอบคำถามโดยการมายืนอยู่ตรงเส้นแทน ครูจะอ่านข้อความที่ละข้อความ และนักเรียนจะต้องไปยืนอยู่ตรงฟากใดฟากหนึ่งของเส้น แทนคำตอบของนักเรียน” ชี้ว่าฟากไหนของเส้นแทนคำตอบว่า “เห็นด้วย” และชี้ฟากไหนแทนคำตอบว่า “ไม่เห็นด้วย”
 - ครูพูดว่า:** “ถ้านักเรียนเห็นด้วยกับคำถามที่ครูพูด ให้มายืนตรงนี้ (ยืนในฟากหนึ่งของเชือกหรือเส้นที่ขีดไว้) ถ้านักเรียนรู้สึกกลางๆ ให้ยืนอยู่ตรงกลาง (ครูไปยืนเส้นตรงกลางที่ทำเครื่องหมายไว้ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง) หรือถ้านักเรียนไม่เห็นด้วยกับประโยคที่ครูพูดนิดหน่อย ให้นักเรียนกระโดดไปยืนอยู่อีกฟากหนึ่ง (ให้ครูกระโดดไปด้านข้างอีกก้าวหนึ่ง) แต่ถ้านักเรียนคิดว่าไม่เห็นด้วยเลย ให้นักเรียนมายืนตรงนี้ (ย้ายไปยืนอยู่ตรงปลายของเส้นเชือก หรือเส้นที่ขีดไว้)”
 - ครูถามนักเรียนว่าเขามีคำถามสงสัยเกี่ยวกับตำแหน่งที่ยืนไหม แล้วให้นักเรียนมายืนอยู่ในแนวของเชือกหรือเส้นที่ขีดไว้

- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “ให้นักเรียนฟังแต่ละประโยคที่ครูจะพูด แล้วให้นักเรียนออกไปยืนอยู่ในตำแหน่งที่นักเรียนต้องการจะตอบ” อ่านประโยคต่อไปนี้ แล้วให้นักเรียนออกไปยืนตามตำแหน่งที่แทนคำตอบของเขา ครูอาจจะถามนักเรียนสักคนหรือสองคนก็ได้ว่าทำไมเขาถึงเลือกตอบแบบนั้น

- ฉันชอบตั้งเป้าหมาย
- ฉันชอบทำตามสิ่งที่ฉันตั้งเป้าหมายไว้ให้สำเร็จ
- ฉันเป็นคนกล้าและชอบความเสี่ยง
- ฉันชอบสร้างสิ่งที่ฉันคิดให้เกิดขึ้น
- ฉันชอบแบ่งปันความคิดใหม่ๆ กับคนอื่น
- ฉันเป็นคนมีความพยายามและมุ่งมั่น
- ฉันเป็นคนขยัน สู้งาน

- ฉันชอบริเริ่มทำสิ่งที่คนอื่นไม่เคยทำมาก่อน
 - ฉันเป็นคนมีความคิดในแง่บวก
 - ฉันเป็นคนมีความมั่นใจในตัวเองและความสามารถของตัวเอง
- ขั้นตอนที่ 3. ขอบคุณนักเรียนสำหรับความร่วมมือ และให้นักเรียนช่วยย้ายโต๊ะเก้าอี้กลับเข้าที่เดิม หรือเดินกลับไปห้อง
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “ดีมากคะ/ครับ นักเรียน พวกเราเพิ่งตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของ นักธุรกิจ/เจ้าของร้านค้าไป ลองมาดูสิว่า วิธีการที่จะเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า เขาทำกันอย่างไร”

กิจกรรมการเรียนรู้

เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าคืออะไร?

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “นักเรียนลองให้ความหมายคำว่า เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า ดูสิ?” (เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า คือคนที่ริเริ่ม วางแผน ลงมือทำ และคาดการณ์ได้ถึงความเสี่ยงของการลงทุนทำธุรกิจ)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “จากเกมที่เราเพิ่งเล่นไป ลักษณะนิสัยของเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าคืออะไรบ้าง? (ให้นักเรียนช่วยกันตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “นี่เป็นลักษณะนิสัยของเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าหลักๆ ที่เราจะมาคุยกัน:
- ก. ค้นหาโอกาสที่เป็นไปได้และมุ่งความสนใจไปยังโอกาสเหล่านั้น ไม่ใช่อุปสรรค
 - ครูถามว่า: “ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าควรมุ่งความสนใจไปยังโอกาส ไม่ใช่อุปสรรค?” (ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม)
 - ข. ชีวิตผลักดันด้วยการกระทำ – ลงมือทำ ไม่รีรอ และมีความต้องการการประสบความสำเร็จสูง
 - ครูถามว่า “ทำไมเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าถึงเรียกว่า นักเสี่ยงโชค ?” (ให้นักเรียนตอบคำถาม)
 - ค. เชื่อว่าอนาคตขึ้นอยู่กับการตัดสินใจในปัจจุบัน และใช้ชีวิตในการทำงานอย่างขยันขันแข็ง
 - ครูถามว่า: “ทำไมเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าถึงมักไม่ได้มีทัศนคติที่ว่าตัวเองเป็นผู้ถูกกระทำ ?” (ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจด้วยว่าคำว่า ผู้ถูกกระทำ ไม่ได้หมายความว่าผู้ใดกระทำอย่างไม่สมควรตามกฎหมาย หรือคนที่ชอบมองว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อเพราะคนเหล่านั้นไม่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและชอบกล่าวโทษคนอื่น)
 - ง. มองหาความช่วยเหลือจากภายนอกเพื่อนำมาทดแทนทักษะ ความรู้ และความสามารถของตัวเอง
 - ครูถามว่า: “ทำไมเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าถึงสนใจและกระตือรือร้น เวลาที่มีความคิดใหม่ๆ ?” (ความกระตือรือร้นดึงดูดความสนใจของนักลงทุน, หุ้นส่วน, คนปล่อยสินเชื่, และลูกค้า) เราเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าได้ไหม?

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “ลักษณะของเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าที่นักเรียนมีคืออะไรบ้าง?” (ให้โอกาสนักเรียนได้ค้นหาลักษณะของการเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าในตัวเอง)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนอาจจะยังค้นไม่พบลักษณะนิสัยเหล่านี้ในตัวเองได้ในตอนนี้ ดังนั้นไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่สามารถพัฒนาลักษณะนิสัยเหล่านี้ได้ หรือนักเรียนจะไม่สามารถเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าได้ นักเรียนจะค้นพบลักษณะนิสัยเหล่านี้ได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนได้เริ่มทำงานที่ได้ใช้ความสนใจและความสามารถของตัวเองแล้ว”
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “มีวิธีใดบ้างที่นักเรียนสามารถปรับปรุงหรือพัฒนาลักษณะนิสัยแบบเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าได้บ้าง?” (คำตอบอาจเป็น: ลองจดลักษณะนิสัยที่เราต้องพัฒนาในกระดาษ, อธิษฐานและขอให้พระเจ้าช่วย, ถามคนอื่นวิธีที่เราสามารถพัฒนานิสัยได้, ฝึกฝนนิสัยเหล่านั้น ฯลฯ)

ทำไมต้องทำแบบสำรวจ?

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าก็คือการเข้าไปพูดคุยกับเขา ในชุมชนของเรา มีคนจำนวนมากที่เริ่มต้นทำธุรกิจด้วยตัวเอง หรือสามารถเปลี่ยนความคิดของตัวเองให้เกิดเป็นรายได้”
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “มีเจ้าของธุรกิจ หรือ เจ้าของร้านค้าคนไหนบ้างที่เรารู้จักในชุมชนของเรา?” (ให้เด็กตอบคำถาม)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “นักเรียนอยากจะเรียนอะไรบ้างจากเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าในชุมชนของเรา?” (คำตอบอาจเป็น: ทำไมเขาถึงมาเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า, เจออุปสรรคอะไรบ้าง, มีคำแนะนำอะไรบ้าง, สิ่งไหนที่ช่วยเขาในการทำธุรกิจ, สิ่งที่เขาอยากจะปรับปรุง, เขาจะให้คำแนะนำผู้อื่นเรื่องนี้อย่างไร ฯลฯ)
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “นับจากอาทิตย์นี้ เราจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเริ่มต้นทำธุรกิจเล็กๆ และการจัดการแผนงานธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ได้ ดังนั้นนักเรียนสามารถไปหาข้อมูลได้ด้วยการไปพูดคุยกับเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า เอละ ตอนนี้ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกัน ช่วยกันคิดคำถามดีๆ ไปถามเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า”
- ก. ช่วยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มให้ลงตัว แจกกระดาษกับปากกาให้แต่ละคนเพื่อจดคำถามที่ช่วยกันคิดภายในกลุ่ม
 - ข. หลังจากผ่านไป 5 นาที ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาพูดถึงคำถามที่ได้ช่วยกันคิดหน้าชั้นเรียน บอกให้นักเรียนจดคำถามของกลุ่มอื่นไว้ด้วย
- ขั้นตอนที่ 5. **ครูพูดว่า:** “ตอนนี้ลองใช้เวลาสักครู่ลองฝึกถามคำถามที่ได้มา ให้จับคู่และช่วยกันเลือกคำถามที่จะถาม และเรียงลำดับคำถามให้ดี”
- ให้เวลา 5 นาที ควรบอกให้นักเรียนฝึกการสบสายตากับคู่สนทนา ใช้น้ำเสียงที่มั่นใจ และถามคำถาม
- ข้อเสนอแนะ :** การฝึกถามคำถามจะช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียน ขณะที่นักเรียนฝึกตั้งคำถาม และถามคำถาม ให้ครูเดินไปรอบๆ เพื่อคอยพูดหนุนใจนักเรียนแต่ละกลุ่ม

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “บางครั้งอาจมีคนอิจฉาหรือไม่ชอบเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าเพราะเขาทำตัวเป็นแกะดำ และพยายามทดลองทำสิ่งใหม่ๆ เมื่อคริสเตียนต้องการใช้ความคิดที่พระเจ้าประทานให้และทรัพยากรเพื่อให้เกิดรายได้ เขาสามารถขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ ขอนักเรียนอาสาอ่านพระคัมภีร์ อิสยาห์ 41:13 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า ยึดมือขวาของเจ้าไว้ คือเราเองพูดกับเจ้าว่า “อย่ากลัวเลยเราจะช่วยเจ้า”
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนสามารถรับใช้พระเจ้าโดยการเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าได้ พระเจ้าสามารถใช้คนที่มีความคิดที่ทุ่มเทและอุทิศการงานของเขาแด่พระเจ้า และขอให้พระองค์ทรงนำทางของเขา ขอนักเรียนอาสาอ่านพระคัมภีร์ สุภาษิต 3:5-6 “จงวางใจในพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเจ้าและอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกหนทางของเจ้าและพระองค์จะให้หนทางของเจ้าราบรื่น”
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “นักเรียนรู้สึกเหมือนพระเจ้าอาจจะขอให้นักเรียนก้าวออกมาทำอะไรใหม่ๆ ไหม? (ให้เด็กตอบ)
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “อาจดูเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะหาทางหารายได้หรือเริ่มต้นทำธุรกิจเล็กๆ แต่พระคัมภีร์มีข้อเตือนใจที่ดีให้เราทุกคน” ให้นักเรียนเปิด มัทธิว 19:26 และอ่านพร้อมกัน: พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกเหล่าสาวกและตรัสว่า “ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง”
- ขั้นตอนที่ 5. **ครูถามว่า:** “นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นไม่แน่ใจ หรือกลัวความคิดที่จะเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าไหม?” (ให้เด็กตอบ)
- ขั้นตอนที่ 6. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนอาจจะเห็นถึงวัตถุประสงค์ผ่านทาง การค้นหาความหมายของการเป็นเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า สัปดาห์นี้ ลองนัดเจอกับเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าในชุมชนดูสักคน นักเรียนอาจจะไปพร้อมกับคนอื่นๆ ในห้องหรือเพื่อนห้องอื่นก็ได้ จดคำตอบที่ได้มาด้วยเพื่อมารายงานหน้าชั้นอาทิตย์หน้านะ”

A blank sheet of lined paper with horizontal dashed lines, set against a purple background with a white polka-dot pattern. The paper has a slightly wavy, torn-edge appearance.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 2

เรื่อง ทรัพยากร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกได้ว่าพวกเขามีทรัพยากรอะไรบ้าง หรือสามารถหาทรัพยากรอะไรมาได้บ้าง
2. สามารถคิดคำถามที่จะช่วยให้นักเรียนได้วิเคราะห์ถึงทรัพยากรของตนเอง

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
2. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
3. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)
4. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
5. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตนเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : นักเรียนทั้งห้อง และสำหรับกิจกรรมให้นักเรียนจับคู่
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษ และดินสอ (คนละอัน)
 - กระดาษ, ปากกา, ปากกาเคมี
 - วิทยากรรับเชิญ (ถ้ามี)
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

บทเรียนนี้จะช่วยให้นักเรียนทราบถึงทรัพยากรที่เขามีหรือหามาได้ เขาจะค้นพบทรัพยากรที่มีคุณค่าเหล่านี้ได้ในมนุษย์ เครื่องมือ วัตถุดิบ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ตัวของเขาเอง คำถามที่อยู่ในบทเรียนจะกระตุ้นให้เขาคิดและค้นหาว่าตัวเขามีทรัพยากรอะไรที่พวกเขาจะสามารถนำออกมาใช้ได้บ้าง

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. ให้นักเรียนออกมาทำงานผลสำรวจที่ทำไปเป็นการบ้าน ใช้เวลา 10-15 นาที และให้นักเรียนมาพูดถึงผลสัมภาษณ์ และพูดถึงสิ่งที่ตัวเองได้เรียนรู้จากเจ้าของธุรกิจร้านค้าด้วย ถ้าเวลาไม่พอให้ทุกคนออกมาพูดได้หมด หรือมีนักเรียนบางคนยังทำการบ้านไม่เสร็จก็ให้ครูบอกว่า ก่อนจะเริ่มเรียนช่วงโมงหน้า ครูจะให้เวลาทุกต้นชั่วโมงเพื่อให้นักเรียนที่เหลือออกมาทำงานผลสัมภาษณ์

ข้อเสนอแนะ : ถ้าครูแสดงความกระตือรือร้น ความสนใจ หรือ พูดถึงสิ่งที่ครูได้เรียนรู้จากการรายงานการสัมภาษณ์ของนักเรียน ก็จะช่วยเพิ่มบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียน นักเรียนจะเห็นว่าครูยังได้ข้อคิดจากสิ่งที่เขาหามาได้ ซึ่งจะหนุนใจให้นักเรียนหัดเรียนรู้จากผู้อื่นและสิ่งนี้จะช่วยเขาได้ไปตลอดทั้งชีวิต

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “มีทักษะหลายอย่างที่จำเป็นเมื่อเราคิดจะเริ่มต้นทำการค้า การถามคำถามเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่สำคัญที่สุดและจำเป็นเพื่อช่วยให้คุณประสบความสำเร็จ เราจะมาลองเล่นเกมส์สั้นๆ กันดูเพื่อให้เห็นความสำคัญของการถามคำถาม”

ก. เล่นเกมส์ “20 คำถาม” เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญของการถามคำถามที่ถูกต้องมากขึ้น เลือกอาสาสมัครมาคนหนึ่ง ให้อาสาสมัครนั้นนึกถึงสิ่งของหนึ่งอย่าง แล้วให้นักเรียนที่เหลือทั้งห้องพยายามเดาสิ่งที่อาสาสมัครนั้นคิดว่าเป็นอะไร โดยที่อาสาสมัครนั้นสามารถตอบคำถามได้แค่ว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ดังนั้น นักเรียนควรจะคาดเดาว่าสิ่งของจะเป็นอะไรก่อนที่จะถามครบ 20 คำถาม

ตัวอย่างเช่น: ยานอวกาศ – เป็นสิ่งมีชีวิตใช่ไหม? (ไม่ใช่) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างใช่ไหม? (ใช่) หมู่บ้านเรามีไหม? (ไม่) ต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการ สร้างไหม? (ใช่) ฯลฯ

ข. ถ้ามีเวลา ลองให้นักเรียนอาสาสมัครอีกคนมาเล่นอีกครั้งหากมีเวลาเหลือ

ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “ทำไมการถามคำถามที่ดีถึงช่วยให้เราประสบความสำเร็จในงานได้?”

(คำตอบอาจเป็น: ทำให้เรารู้ว่ายังขาดอะไรอยู่ หรืออะไรที่จำเป็น, เรียนรู้ข้อมูลจากผู้อื่น ที่ได้ลองทำสิ่งเดียวกันมาก่อนแล้ว, รู้ว่าขั้นตอนต่อไปคืออะไร ฯลฯ)

กิจกรรมการเรียนรู้

ทรัพยากร

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เมื่อเราต้องการเริ่มต้นทำธุรกิจ หรือทำงานสักชิ้นหนึ่งเพื่อหารายได้ นักเรียนคงจะอยากเริ่มต้นด้วยการประเมินว่าเรามีทรัพยากรอะไรบ้าง นักเรียนอาจจะรู้สึกที่เราไม่มีอะไรเลย แต่เมื่อลองคิดดูให้ดี คิดอย่างสร้างสรรค์ และถามคำถามตัวเอง เราจะค้นพบว่าตัวเราเองก็มีทรัพยากรอยู่ไม่น้อย”

ก. ครูถามว่า: “นักเรียนลองพูดมาสิว่า ทรัพยากรมีประเภทใดบ้าง?” (ให้นักเรียนพูดชื่อประเภทของทรัพยากร)

ข. ครูพูดว่า: “เรามักจะคิดว่าทรัพยากรคือสิ่งของ แต่คนก็เป็นทรัพยากรที่มีค่าต่อเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าเช่นกัน” ให้นักเรียนลองเสนอความคิดเห็นที่มีต่อคำพูดนี้ดู

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูด/ถามสิ่งต่อไปนี้:

ก. ที่จริงแล้วถ้ามองให้ดี นักเรียนอาจจะประหลาดใจที่ว่า ตัวของเราเนี่ยแหละที่เป็นทรัพยากรที่มีค่า! ตัวของเราเป็นทรัพยากรได้อย่างไร? (คำตอบอาจเป็น: แผนงานทั้งหมดขึ้นอยู่กับเราและทัศนคติของเรา, เราเป็นคนคิดแผนงานนี้ขึ้นมา, การตัดสินใจขึ้นอยู่กับเรา ดังนั้นเราต้องตัดสินใจให้ดี ๆ, ฯลฯ)

ข. สิ่งหนึ่งที่เราสามารถสร้างบรรยากาศที่ประสบความสำเร็จได้ก็คือ การตระหนักในคุณค่าของตัวเอง! พระเจ้าทรงสร้างเราโดยมีวัตถุประสงค์ที่ดีต่อชีวิตของเรา พระองค์อยู่ฝ่ายเราไม่ใช่เป็นศัตรูต่อต้านเรา พระเจ้าต้องการให้เราเห็นว่าเราเป็นที่รักและมีคุณค่าต่อพระองค์” (ปฐมกาล 1:26-30; เยเรมีย์ 29:11; โรม 8:31; ยอห์น 3:16)

ค. ลองคิดถึง 3 สิ่งที่พระเจ้าได้ช่วยพรเราหรือประทานให้แก่เรา ใช้เวลาสักพักคิด และขอบคุณพระองค์สำหรับพระพรที่มีมาเหนือชีวิตเรา ขอบคุณพระองค์สำหรับความรัก การช่วยเหลือ และแผนการณ์ที่มีต่อชีวิตเรา”

ให้นักเรียนใช้เวลาเงียบๆ สัก 2-3 นาที ให้นักเรียนได้คิดใคร่ครวญคุณค่าที่ตัวเรามีต่อพระเจ้าโดยการพูดคุยกับพระองค์อย่างเงียบๆ

ขั้นตอนที่ 3. มนุษย์ก็เป็นทรัพยากรอย่างหนึ่ง

ก. **ครูพูดว่า:** “มนุษย์ก็เป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งสำหรับงานหรือธุรกิจของเราได้ ลองมาคิดดูสิว่า เรารู้จักใครบ้างในชุมชนที่จะช่วยเราได้บ้าง ลองถามตัวเองดูว่า คนเหล่านั้นสามารถช่วยเหลือเราได้อย่างไร และเราจะเห็นว่าคนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าแค่ไหน”

ข. ให้นักเรียนในชั้นจับคู่กัน และเขียนคำถามเกี่ยวกับหัวข้อนี้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะคิดได้ภายในเวลาที่กำหนด (ประมาณ 3-5 นาที) ครูกำลังจะช่วยให้ นักเรียนเริ่มคิดถึงความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาคำถามที่จะนำไปสู่ความคิดริเริ่มดี ๆ หรือการแก้ปัญหาได้ หนุนใจให้นักเรียนเขียนคำถามให้ได้มากที่สุด

ค. เมื่อเวลาใกล้จะหมด ให้แต่ละคู่ลองแบ่งปันคำถามของตัวเองมาซักข้อสองข้อ คำถามที่นักเรียนอาจจะคิดมา เช่น:

- ใครบ้างที่เราสามารถไปติดต่อได้?
- ใครสามารถมาเป็นทีปรึกษาให้เราได้บ้าง?
- ใครสามารถมาเป็นผู้ฝึกสอนให้เราได้บ้าง?
- ใครสามารถมาเป็นสมาชิกของทีมเราได้บ้าง?

ง. ครูพูดว่า: “ถ้าเราตัดสินใจที่จะทำงานชิ้นหนึ่งที่ต้องใช้ทีมงาน ทีมงานของเราก็จะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามาก สิ่งต่อไปนี้อาจช่วยให้เราทำงานเป็นทีมได้อย่างประสบความสำเร็จ:

- ให้ข้อมูล ให้การอบรม ฝึกฝนพวกเขาเพื่อให้มาช่วยเราได้
- พุดให้กำลังใจ ทำทนายให้เขาตั้งใจรับผิดชอบงานอย่างเต็มที่
- แก้ปัญหาที่ทำให้ทีมงานของเราทำงานช้าลง หรือทำงานไม่ได้เต็มประสิทธิภาพ
- สร้างขวัญกำลังใจให้กับทีมงานของเราเพื่อร่วมใจกันพิชิตเป้าหมาย”

จ. ครูถามว่า: “มีใครเคยใช้วิธีนี้กับเรา หรือกับทีมของเรามาก่อนไหม?” แล้วที่ผ่านมามีประสบความสำเร็จหรือไม่?” (ให้นักเรียนตอบและอธิบายเหตุการณ์และผลที่ได้)

ขั้นตอนที่ 4. เครื่องมือก็เป็นทรัพยากรอีกอย่างหนึ่ง

ก. ครูพูดว่า: “ธุรกิจ หรือ แผนงานส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลองคิดถึงแผนงานที่นักเรียนอยากทำแล้วลองดูว่า นักเรียนต้องใช้เครื่องมืออะไรบ้าง เครื่องมือที่นักเรียนต้องการอาจจะราคาแพง เช่น คอมพิวเตอร์ หรือ รถกระบะ ดังนั้น ลองช่วยกันระดมความคิดเพื่อคิดคำถามที่จะช่วยหาทางให้นักเรียนรู้ว่าเครื่องมือไหนที่จำเป็น และวิธีใดที่จะหาเครื่องมือเหล่านั้นมาได้ หรือหาซื้อเครื่องมือเหล่านั้นได้จากที่ไหน”

ข. ให้นักเรียนจดคำถามและหลังจากนั้น 5 นาที ให้แบ่งปันกับเพื่อนในกลุ่ม คำตอบที่ได้อาจเป็น:

- เครื่องมืออะไรบ้างที่จำเป็น?
- สามารถหาซื้อได้ไหม?
- สามารถเช่ามาใช้ได้ไหม?
- เครื่องมือพวกนั้นจะเก็บไว้ที่ไหนได้บ้าง?

ขั้นตอนที่ 5. วัตถุดิบก็ถือเป็นทรัพยากรเช่นกัน

ก. ครูพูดว่า: “วัตถุดิบที่เราต้องการนั้นแตกต่างกันไปตามงานของเราว่าเป็นงานชนิดไหน และมีปัจจัยอื่นอีกมากมาย ลองคิดถึงวัตถุดิบที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ว่า จะไปหาจากที่ไหน และจะเก็บสินค้าอย่างไร และสิ่งของมาใหม่บ่อยแค่ไหน”

ตัวอย่าง: ถ้านักเรียนวางแผนว่าจะเลี้ยงไก่: วัตถุดิบของนักเรียนก็คือไก่ อาหาร ไก่ และวัสดุที่จะมาสร้างเล้าไก่

ข. ให้นักเรียนจดคำถามและหลังจากนั้น 5 นาที ให้แบ่งปันกับเพื่อนในกลุ่ม คำตอบที่ได้อาจเป็น:

- วัสดุ/วัตถุดิบอะไรบ้างที่จำเป็น?
- วัสดุ/วัตถุดิบที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้?
- วัสดุ/วัตถุดิบจะราคาถูกลงไหมถ้าเราซื้อจำนวนเยอะๆ?

- เราจะไปซื้อวัสดุ/วัตถุดิบได้จากที่ไหน?

กิจกรรมสำหรับการเรียนรู้เรื่องทรัพยากร

ให้นักเรียนเลือกกิจกรรมมาหนึ่งอย่างให้กับกลุ่มของตัวเอง หรือเลือกจากตัวเลือกต่อไปนี้:

1. เชิญแขกรับเชิญมาพูด
2. ทำใบปลิวโฆษณา
3. รวบรวมคำพูดที่ให้แง่คิดดีๆ
4. แสดงละคร

เชิญแขกรับเชิญมาพูด

- เชิญใครสักคนมาพูดที่กลุ่มเกี่ยวกับวิธีการหาทรัพยากร และวิธีการสร้างเครือข่ายกับคนอื่นเพื่อที่จะแบ่งปันทรัพยากรซึ่งกันและกัน
- อธิษฐานเผื่อคนที่มาพูดที่จะมีความสนใจในการช่วยเหลือคอยเป็นพี่เลี้ยงให้เด็กนักเรียนตลอดช่วงที่ทำแผนงานนี้
- ให้นักเรียนถามคำถาม

ทำป้ายโฆษณา

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม วาดภาพ ทำป้าย หรือทำโฆษณาวิทยุ หรือทำเป็นละครสั้นๆ เหมือนกับโฆษณาทางโทรทัศน์ เพื่อประกาศขอทรัพยากรที่นักเรียนต้องการใช้สำหรับการทำธุรกิจ นักเรียนสามารถทำป้ายไปติดที่ต่างๆ ในหมู่บ้านก็ได้

รวบรวมคำพูดที่ให้แง่คิดดีๆ

- ให้นักเรียนจดคำพูดที่ให้แง่คิดดีๆ ที่เคยได้ยิน หรือได้อ่านมาจากหนังสือ เขียนใส่กระดาษเพื่อติดไว้ตามผนัง หรือกระดานประชาสัมพันธ์ คำที่ให้แง่คิดดีๆ จะสามารถสร้างกำลังใจ และทำให้เกิดความคิดในแง่บวกกับตัวเองและกับความสามารถของตัวเองที่จะทำให้นำไปสู่การประสบความสำเร็จได้

แสดงละคร

- การจัดการทรัพยากรหลายอย่างอาจหมายถึงการจัดการกับคนจำนวนหนึ่งด้วย ให้นักเรียนลองแสดงเหตุการณ์สมมุติดู ให้เกี่ยวกับกับฝึกแก้ปัญหาภายในทีมงาน โดยทำเรื่องก็ให้แทรกข้อคิดที่ได้จากละครสั้นไปด้วย
 - คนในทีมชอบนั่งเม้าท์กัน ไม่ยอมมีใครเริ่มไปทำงานสักที (แสดงวิธีกระตุ้นคนเหล่านั้นให้ไปทำงาน)
 - คนในทีมไม่รู้จะทำงานที่ได้รับมอบหมายมาอย่างไรและไม่กล้าที่จะถามคุณว่าทำอย่างไร (ให้ความรู้ หรือฝึกฝนเขา เพื่อช่วยให้เขามีความมั่นใจมากขึ้น)
 - ให้นักเรียนจำลองเหตุการณ์ขึ้นมาและให้คนในกลุ่มช่วยกันแสดง

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนรู้ไหมว่า เรายังมีทรัพยากรอีกแหล่งหนึ่ง ก็พระเจ้ายังไงละ! พระคัมภีร์ได้บอกถึงพระลักษณะของพระเจ้าอยู่ทั่วไปในพระคัมภีร์ ลองมาดูตัวอย่างกัน”

ก. ขออาสาสมัครสักคนอ่าน สดุดี 46:1

“พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก”

ครูถามว่า: “พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรให้กับเรา?” (พระเจ้าสัญญาที่จะเป็นที่ลี้ภัยและ เป็นความช่วยเหลือให้เรา)

ข. ขออาสาสมัครสักคนอ่าน อิสยาห์ 40:29

“พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความกำลัง พระองค์ทรงเพิ่มแรงถามว่า “พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรให้กับเรา?” (พระองค์ประทานกำลังของพระองค์แก่เราเมื่อเรารู้สึกอ่อนแอ)

ค. ขออาสาสมัครสักคนอ่าน สดุดี 24:1

“แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในนั้นเป็นของพระเจ้า ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น

ครูถามว่า: “พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรให้กับเรา?” (พระเจ้าเป็นเจ้าของทรัพยากรทุกอย่างในโลก)

ง. ขออาสาสมัครสักคนอ่าน ฟิลิปปี 4:19

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดที่พวกท่านขาดอยู่นั้น จากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

ครูถามว่า: “พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรให้กับเรา?” (พระเจ้าจะให้ในสิ่งที่เราต้องการ)

ขั้นตอนที่ 2. จบด้วยการอธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเป็นแหล่งทรัพยากรที่ดีที่สุดสำหรับเราทุกคน

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a notebook page. The paper is centered and slightly irregular in shape, with a wavy top and bottom edge. It is set against a purple background with a white polka-dot pattern. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 3

เรื่อง เวลา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถทำตารางเวลา และปฏิบัติตามตารางนั้นได้
2. สามารถตั้งคำถามที่จะช่วยให้สามารถจัดเวลาเพื่อให้งานสำเร็จได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
2. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
3. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)
4. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
5. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม: นักเรียนทั้งห้อง และสำหรับกิจกรรมให้นักเรียนจับคู่
2. เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - กระดาษ และดินสอ (คนละอัน)
 - กระดาษ, ปากกา, ปากกาเคมี
 - วิทยากรรับเชิญ (ถ้ามี)
4. สถานที่: ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

บทเรียนนี้ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการทำตารางเวลาและวิเคราะห์การใช้เวลาของตนเอง นักเรียนจะต้องพิจารณาว่าควรแบ่งเวลาในตารางให้กับการทำธุรกิจแค่ไหน หรือเวลาไหนยืดหยุ่นได้ ครูควรกระตุ้นและท้าทายให้นักเรียนทำตารางและปฏิบัติตามนั้นให้ได้

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** สำหรับนักเรียนที่ไม่ได้ออกมารายงานผลสัมฤทธิ์เมื่อชั่วโมงที่แล้ว ใช้เวลาสัก 10-15 นาทีให้นักเรียนที่เหลือได้รายงานผลการสัมฤทธิ์และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้า
- ขั้นตอนที่ 2. ต่อไปนี้เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อ ครูถามว่า “สมมุติว่าในอีก 24 ชม.ข้างหน้าให้นักเรียนเลือกว่านักเรียนสามารถทำงานสำคัญสำเร็จไป 3 ชิ้น งาน 3 ชิ้นที่นักเรียนเลือกนั้น คืองานอะไรบ้าง?” (ให้นักเรียนตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เราทุกคนต่างมีเวลาเท่ากันในแต่ละวัน ไม่จำเป็นที่เราจะต้องรวยหรือจน มีชื่อเสียงหรือไม่ อายุมากหรือน้อย เราทุกคนมีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่ากัน บางคนทำอะไรได้มากมายเพียงแค่ว่า 24 ชั่วโมง แต่ในขณะที่บางคนแทบไม่ได้ทำอะไรเลย วันนี้เราจะเรียนวิธีจัดตารางเวลาและตารางงานของเราเพื่อที่เราจะประสบความสำเร็จในการทำอะไรรักตาม!”

กิจกรรมการเรียนรู้

ตารางเวลา

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “สมมุติว่านักเรียนมีทรัพยากรพร้อมที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจ หรือค้าขายอะไรสักอย่าง
- ก. **ครูถามว่า:** “สิ่งนั้นรับประกันไหมว่าแผนงานของนักเรียนจะประสบความสำเร็จ?” (ให้เด็กตอบ)
- ข. **ครูถามว่า:** “อะไรบ้างที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้?” (หนุนใจให้นักเรียนตอบคำถาม)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “มีหลายปัจจัยที่ส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จหรือขาดทุน วันนี้เราจะมาพุ่งเป้าไปที่การจัดการเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยส่วนตัวของแต่ละคน ทักษะอย่างหนึ่งที่ถือว่ายากก็คือ การจัดการเวลาและทำตารางเวลาที่ดี”
- ก. ให้นักเรียนลองเสนอความคิดเห็นว่าพวกเขาชอบหรือไม่ชอบอะไรบ้างในการทำและปฏิบัติตามตารางเวลา
- ข. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนอาจจะไม่ชอบตารางเวลา แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ที่จะใช้มันแล้ว นักเรียนก็จะรู้ว่ามันเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์มากที่ช่วยให้เราประสบความสำเร็จในชีวิตได้เลยทีเดียว!”
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “ก่อนที่จะมาทำตารางสำหรับแผนงานนี้กัน นักเรียนจะต้องพิจารณาเรื่องอะไรบ้าง?” (ครูอาจต้องแบ่งแผนงานเป็นงานย่อยๆ จากนั้นคำนวณดูว่างานแต่ละชิ้นใช้เวลาแค่ไหน)

- ก. ครูพูดว่า: “บางแผนงานก็คาดเดาได้ง่ายว่าแต่ละขั้นตอน หรือแต่ละงานต้องใช้เวลาแค่ไหน ครูอยากให้นักเรียนทั้งห้องลองมาช่วยกันทำตารางเวลาสำหรับการทำเทียนไขกันเถอะ”

ข้อเสนอแนะ: ครูอาจจะใช้งานหรือตัวอย่างอื่นที่เคยทำมาแทนก็ได้ เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

- ข. ให้นักเรียนช่วยกันพูดถึงสิ่งที่ต้องทำในการทำเทียนไข จัดไว้บนกระดาน ช่วยให้นักเรียนจัดเรียงลำดับการทำงานก่อนหรือหลังให้ถูกต้อง และให้นักเรียนจัดเรียงตามลำดับที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนจะได้ทำงานให้เสร็จตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง
- ค. ต่อไป ให้นักเรียนลองบอกระยะเวลาของการทำงานแต่ละขั้นตอน และเขียนเวลาไว้ด้านข้างงานแต่ละงาน

ตัวอย่าง: ชี้อี่ผึ้ง (30 นาที), ชี้อหรือทำแบบพิมพ์ (30 นาที), ละลายชีผึ้ง (1 ชั่วโมง), เทชีผึ้งลงในแบบพิมพ์ (5 นาที), รอให้พิมพ์เย็น (12 ชั่วโมง), เอาเทียนออกจากแบบพิมพ์ (5 นาที)

- ง. **ครูถามว่า:** “มีขั้นตอนใดบ้างที่นักเรียนสามารถประหยัดเวลาขึ้นได้?” (คำตอบอาจเป็น: ชี้อชีผึ้งตอนที่อยู่ในเมือง จะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปสองรอบ, ใช้แบบพิมพ์อันเก่า, ทำให้ชีผึ้งเย็นลงเร็วขึ้นด้วยการแช่แบบพิมพ์ไว้ในน้ำเย็น, ฯลฯ)

ขั้นตอนที่ 4. กิจกรรมนี้ให้นักเรียนจับคู่กัน ให้แต่ละคู่เลือกงานมาชิ้นหนึ่ง เช่น เลี้ยงไก่, ปลูกผักสวนครัว, บริการล้างรถ, บริการทำความสะอาดบ้าน, ทำงานประดิษฐ์ขาย ฯลฯ แจกกระดาษกับดินสอให้แต่ละคู่เพื่อทำตารางเวลา ถ้าไม่มีกระดาษ ก็ให้นักเรียนพูดคุยกันและจำตารางที่คุยกันไว้แทน

- ก. ให้ครูเขียนสิ่งต่อไปนี้ลงบนกระดาน เพื่อช่วยเตือนความจำให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม: ลองจดรายการของสิ่งที่ต้องทำทั้งหมด
- ประเมินว่าต้องใช้เวลาเท่าไรในแต่ละขั้นตอนที่จะต้องทำ
 - จัดลำดับว่าขั้นตอนไหนต้องทำเสร็จก่อน ขั้นตอนไหนเสร็จทีหลัง
 - เขียนเป็นตารางออกมาโดยเรียงตามลำดับขั้นตอนและเวลาที่แต่ละขั้นตอนต้องใช้
- ข. หลังจากผ่านไป 5 นาที ให้แต่ละคู่ออกมาอธิบายตารางของตัวเองให้เพื่อนในห้องฟัง ครูสามารถเปรียบเทียบตารางของนักเรียนบางคู่ที่เลือกประเภทงานขึ้นเดียวกันก็ได้
- ค. ให้นักเรียนในห้องลองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเวลาของเพื่อนกลุ่มอื่น ว่าระยะเวลาที่ใช้เหมาะสมไหม และเรียงลำดับขั้นตอนดีหรือ ต้องปรับปรุงตรงไหนบ้าง

ความยืดหยุ่น

ขั้นตอนที่ 1. ให้ครูถือสิ่งของไว้ 2 ชิ้น (ของชิ้นหนึ่งแข็ง เหมือนกับไม้ อีกชิ้นหนึ่งโค้งงอได้โดยไม่แตก) ครูพูดว่า “ตารางเวลาบางอย่างก็ควรแข็งแบบนี้ (พูดชื่อของสิ่งของที่แข็ง) ตารางเวลาแบบนี้ไม่ควรให้เกิดข้อผิดพลาด”

- ก. ถามว่า: “แผนงานใดบ้างที่ต้องใช้ตารางงานที่เข้มงวด?” (คำตอบอาจเป็น: การเทคอนกรีตควรรอเวลาให้คอนกรีตแห้งสนิทก่อนที่จะเริ่มสร้างอะไรก็ตามบนคอนกรีต, การจัดส่งสินค้าในเวลาที่กำหนด ฯลฯ)

- ข. ครูพูดว่า: “บางอย่างถ้าไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา งานทั้งงานก็เสียไปหมด”
ให้ครูทำของชิ้นที่แข็งให้หักหรือแตก

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “งานบางอย่างก็ควรยืดหยุ่น และไม่จำเป็นต้องเสร็จก่อนที่จะทำขั้นตอนต่อไป หรืองานบางอย่างอาจจะทำควบคู่กันไปเลยก็ได้”

- ก. ครูถามว่า: “งานแบบไหนบ้างที่ตารางงานยืดหยุ่นได้?” (คำตอบอาจเป็น: เวลาที่ไปเก็บไข่ในเล้า, เวลาถอนหญ้าจะเข้าหรือเย็นก็ได้, ฯลฯ)

- ข. ครูพูดว่า: “เมื่อเกิดปัญหาขึ้น หรือจะต้องปรับเปลี่ยนตารางเวลา งานที่มีตารางที่ยืดหยุ่น สามารถปรับได้โดยไม่มีผลกระทบต่องาน” ให้ครูหยิบของอีกชิ้นหนึ่งขึ้นมา แล้วโค้งอให้นักเรียนดูว่ามันไม่หักหรือแตก

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เมื่อเราทำตารางเวลา ให้นักเรียนฝึกตั้งคำถามกับตัวเอง แล้วนักเรียนควรตั้งคำถามแบบไหน?” (คำตอบอาจเป็น: งานไหนที่สามารถทำควบคู่กันไปหรือทำเสร็จพร้อมกันได้? จะเป็นอย่างไรถ้ามีขั้นตอนบางขั้นตอนที่ต้องใช้เวลามากกว่าที่วางแผนไว้? นักเรียนจะจัดการกับขั้นตอนที่ใช้เวลาเพิ่มขึ้น โดยที่ไม่ได้วางแผนมาก่อนอย่างไร?)

ขั้นตอนที่ 4. **ครูถามว่า:** “นักเรียนคิดว่า ทักษะคิดหรือความคิดของนักเรียนส่งผลต่อความยืดหยุ่นของตารางงานอย่างไรบ้าง?” (คำตอบอาจเป็น: ถ้าเรามีความสามารถที่จะปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่น เราก็จะไม่รู้สึกเครียดและสามารถคิดหาทางแก้ไขปัญหาได้อย่างเต็มที่ หรือถ้าเราเป็นคนยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวไปตามสถานการณ์ได้ เราก็จะทำงานให้ผ่านพ้นปัญหาเฉพาะหน้าที่เจอไปได้ด้วยดี หรือถ้าเรามองโลกในแง่บวก เราก็จะหาหนทางใน การปรับแก้ตารางงาน, ฯลฯ)

- ก. ครูถามว่า: “เรามีเพื่อนที่อยากจะช่วยเราไหม เพื่อให้เราทำงานได้ตรงตามกำหนดเวลา?”

- ข. ให้นักเรียนอ่านบทความหรือข้อคิดดีๆ ที่ทำจากกิจกรรมที่แล้ว (ถ้าชั่วโมงที่แล้วไม่มี นักเรียนกลุ่มไหนเลือกทำกิจกรรมนี้ก็ให้นักเรียนทำในชั่วโมงนี้เลย)

กิจกรรมตารางเวลา

ให้นักเรียนเลือกมากิจกรรมหนึ่งให้กับกลุ่มของตัวเอง หรือเลือกจากตัวเลือกต่อไปนี้:

1. เชิญแขกรับเชิญมาพูด
2. เขียนตารางเวลาส่วนตัวอย่างละเอียด
3. เขียนตารางเวลาทำงานอย่างละเอียด
4. ทำเกมส์ที่เกี่ยวข้องกับการทำตารางเวลา
5. แต่งเพลงเกี่ยวกับเรื่องตารางเวลา

เชิญแขกรับเชิญมาพูด

- เชิญใครสักคนมาพูดที่กลุ่มเกี่ยวกับการจัดเวลา การบริหารเวลา และการทำตามเวลาที่ได้ วางแผนไว้
- อธิษฐานเผื่อคนที่มาพูดที่จะมีความสนใจในการช่วยเหลือคอยเป็นพี่เลี้ยงให้เด็กนักเรียนตลอด ช่วงที่ทำแผนงานนี้
- ให้นักเรียนถามคำถาม

เขียนตารางเวลาส่วนตัวอย่างละเอียด

- ตารางเวลาจะช่วยให้นักเรียนทำอะไรได้เยอะมากขึ้นในแต่ละวัน หนุนใจให้นักเรียนเขียนตารางเวลาส่วนตัวสำหรับหนึ่งอาทิตย์และลงมือทำตามที่วางแผนไว้

เขียนตารางทำงานอย่างละเอียด

- ให้นักเรียนจับคู่กันและเขียนตารางเวลาอย่างละเอียดสำหรับงานที่จะปฏิบัติจริง แล้วให้ผลัดกันเสนอความเห็นเพื่อปรับปรุงตารางนั้น บอกให้นักเรียนพยายามคิดให้เหมือนนักธุรกิจ หรือเจ้าของร้านค้า และฝึกให้นักเรียนพูดคุยกันด้วยความเคารพความคิดเห็นของกัน

ทำเกมส์ที่เกี่ยวข้องกับการทำตารางเวลา

- ให้นักเรียนจับคู่กัน ดูสิว่าใครจะเขียนตารางเวลาได้ละเอียดกว่ากัน โดยให้จัดตารางเวลาตั้งแต่ช่วงตื่นนอนตอนเช้าจนถึงไปโรงเรียน ตารางเวลาจะต้องมีรายละเอียดและระบุระยะเวลาไว้อย่างชัดเจน

ตัวอย่าง: การลุกขึ้นจากเตียงอาจแบ่งออกมาเป็นหลายช่วงเช่น ลุกขึ้นมานั่ง เอาผ้าห่มออกจากตัว เอาขาเหยียดลงไปที่พื้น ยืนขึ้น

แต่งเพลงเกี่ยวกับเรื่องตารางเวลา

- ให้นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่มเพื่อช่วยกันแต่งเพลงสนุกๆ ที่เกี่ยวกับความสำคัญของการทำตารางเวลา และการปฏิบัติตามตารางเวลา

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เวลาเป็นของขวัญชิ้นพิเศษจากพระเจ้าที่ประทานมาให้เรา พระเจ้าทรงสร้างเวลาขึ้นมา และพระองค์ทรงเห็นชีวิตของเราตลอดเวลาที่จริงแล้วพระเจ้าทรงใส่เราไว้เป็นอันดับต้นๆ ในตารางเวลาของพระองค์เลย เพื่อที่พระองค์จะได้ดูแลเราได้ตลอดเวลา เพราะพระองค์ทรงรักเรามาก! อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 32:10
พระองค์ทรงโอบล้อมเราไว้ และทรงดูแลเราอยู่ ทรงรักษาเราไว้ดังแก้วพระเนตรของพระองค์
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “มีพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งที่ให้ความมั่นใจกับเราได้ก็คือว่า พระเจ้าทรงให้เวลาและประทานความช่วยเหลือของพระองค์แก่เราตลอดทุกวันเวลา” อ่าน สดุดี 31:15
วันเวลาของข้าพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นมือศัตรู และผู้ข่มเหงของข้าพระองค์
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “อาทิตย์นี้เรามาลองใช้เวลาให้คุ้มค่ากันดูนะ และดูว่าเราสามารถทำอะไรได้มากกว่าเดิมแค่ไหน!”

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a page from a notebook. The paper is centered and slightly irregular in shape, with a wavy top and bottom edge. It is set against a purple background with a white polka-dot pattern. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 4

เรื่อง เงิน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายข้อพระคัมภีร์หลายๆ ข้อที่พูดถึงเรื่องเงินได้
2. สามารถทำงานประมาณอย่างง่ายๆ ได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
2. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
3. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)
4. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : นักเรียนทั้งห้อง และสำหรับกิจกรรมให้นักเรียนแบ่งกลุ่มย่อย
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษ, ปากกา, สีเมจิก หรือดินสอสี
 - วิทยากรรับเชิญ (ถ้ามี)
4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

บทเรียนนี้จะช่วยให้นักเรียนได้พิจารณามุมมองที่พวกเขามีต่อ เงิน และค้นพบมุมมองของพระเจ้าต่อเรื่องเงินด้วยเช่นกัน นักเรียนจะได้ใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับแหล่งที่มาของรายได้ซึ่งอาจพอให้เขาได้เริ่มต้นทำแผนงานหรือธุรกิจบางอย่าง นักเรียนจะยังได้เริ่มต้นคิดเรื่องค่าใช้จ่ายและฝึกทำงานประมาณด้วย

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เงินเป็นส่วนสำคัญของชีวิต แต่ว่าบางคนที่มีเงินน้อยก็ยังมีความสุขและพอใจกับชีวิตได้อยู่ ในขณะที่บางคนอาจมีเงินเหลือเฟือ แต่หาความสุขความพอใจกับเงินที่ตัวเองมีไม่ได้เลย”
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “นักเรียนคิดว่านักเรียนควรมีเงินสักเท่าไรถึงจะมีความสุข และทำไม?” (ให้เวลานักเรียนแต่ละคนได้คิด และตอบคำถาม)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “อะไรที่ให้นักเรียนมีความสุข?” (ขณะที่นักเรียนตอบ ให้ครูชี้แนะวิธีที่นักเรียนได้เลือกมาว่าที่จริงแล้วไม่ต้องใช้เงินเลยด้วยซ้ำ)
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนเห็นไหมว่า เราสามารถหาความสุขได้โดยไม่ต้องเสียเงินเลย ดังนั้นวันนี้เราจะมาเรียนว่า พระเจ้ามีมุมมองต่อเรื่องเงินอย่างไร และการจัดการเงินมีความสำคัญอย่างไร”

กิจกรรมการเรียนรู้

พระคัมภีร์และเงิน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “พระคัมภีร์ได้ตอบคำถามชีวิตของเราในทุกคำถาม พระเจ้าทรงตรัสกับเราผ่านพระคัมภีร์ของพระองค์ ลองมาดูสิว่าพระเจ้าทรงสอนเรื่องเงินไว้อย่างไร”
- ขั้นตอนที่ 2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม มอบหมายข้อพระคัมภีร์ให้แต่ละกลุ่มอ่านเพื่อเขาจะรู้จักมุมมองของพระเจ้าที่มีต่อเงิน ให้เวลาสัก 3-4 นาทีเพื่อให้แต่ละกลุ่มได้อ่านพระคัมภีร์และพูดคุยกัน
- ขั้นตอนที่ 3. ขอให้กลุ่มหนึ่งอ่านข้อพระคัมภีร์ที่กลุ่มนั้นได้ และถามคำถามเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น
- ขั้นตอนที่ 4. วนไปเรื่อยๆ จนแต่ละกลุ่มได้อ่านข้อพระคัมภีร์ที่ได้จนครบ
- เฉลยธรรมบัญญัติ 8:17-18
- จงระวังให้ดีเกรงว่าท่านจะนึกในใจว่า กำลังและเรี่ยวแรงของข้าพเจ้ามีค่านี้มาให้ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สมบัตินี้เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ดั่งวันนี้
- ขั้นตอนที่ 5. **ครูถามว่า:** “พระเจ้าได้เตรียมเราให้พร้อมเพื่อที่เราจะมั่งคั่งด้วยวิธีไหน?” (คำตอบอาจเป็น: พระเจ้าได้ทรงประทานความสามารถและของประทานให้แต่ละคน, พระเจ้าได้ส่งโอกาสที่จะช่วยให้คนๆ หนึ่งสามารถประสบความสำเร็จได้, ฯลฯ)

มัทธิว 6:24

“ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองปาวสองนายได้ เพราะว่า จะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้”

ขั้นตอนที่ 6. **ครูถามว่า:** “เงินกลายเป็นเจ้านายของคนบางคนได้อย่างไร?” (คำตอบอาจเป็น: คนบางคน อาจจะหลงใหลอยู่กับการหาเงิน, บางคนอาจจะคิดถึงแต่เงินตลอดเวลา, บางคนอาจจะ ใช้เวลาวางทั้งหมดไปกับการพยายามหาเงิน, ฯลฯ)

ขั้นตอนที่ 7. **ครูถามว่า:** “ทำไมเราปรับใช้พระเจ้ากับเงินทองพร้อมกันไม่ได้?” (คำตอบอาจเป็น: พระบัญญัติสิบประการเตือนให้เราว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากพระองค์, เงิน สามารถกลายเป็นพระเจ้าแทนได้)

1 ทิโมธี 6:10

ด้วยการรักเงินทองนั้นเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งหมด และเพราะความโลภนี้แหละ จึงทำให้บางคนห่างไกลจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์

ขั้นตอนที่ 8. **ครูถามว่า:** “อะไรเป็นสัญญาณของคนที่รักเงิน?” (หนุนใจให้นักเรียนช่วยกันตอบ)

ขั้นตอนที่ 9. **ครูถามว่า:** “การรักเงินทองสามารถทำให้คนหลงไปจากทางของพระเจ้าได้อย่างไร? (คำตอบ อาจเป็น: สิ่งนี้ทำให้เขาไม่รักสุขภาพของพระเจ้า, ความโลภอยากได้เงินทองทำให้ เขาไม่ทำตามวิธีของพระเจ้า, คนเหล่านั้นอาจเลือกวิธีที่ไม่ดีในการหาเงิน, ฯลฯ)

ฮีบรู 13:5

ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะ ไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย

ขั้นตอนที่ 10. **ครูถามว่า:** “ทำไมเป็นเรื่องยากที่คนเราจะพอใจในสิ่งที่ตัวเองมี?” (คำตอบอาจเป็น: เพราะ สื่อต่างๆ บอกเราว่าเราต้องมีเพิ่มมากขึ้นๆ, สินค้านานาชนิดที่มีให้ซื้อและความต้องการ ของคนที่รู้สึกว่าการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ, ฯลฯ)

ขั้นตอนที่ 11. **ครูถามว่า:** “เราแสดงออกถึงความพอใจในชีวิตได้ด้วยวิธีใดบ้าง?” (ให้นักเรียนตอบ)

ค่าใช้จ่ายในธุรกิจ

ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “นักเรียนอาจไม่มีเงินทุนพอที่จะเริ่มทำธุรกิจหรือลงทุนทำอะไร แต่อย่าเพิ่ง หยุดคิดที่จะวางแผนต่อไป ใช้ความคิดสร้างสรรค์และตั้งคำถามว่า เราจะสามารถหาคน มาร่วมลงทุนได้ไหม หรือหาเงินได้จากที่ไหน หรือมีการแลกเปลี่ยนบริการเพื่อแลกในสิ่งที่ เราต้องการไหม”

ก. ให้นักเรียนยังคงอยู่ในกลุ่มย่อย 5 กลุ่มเหมือนเดิม และค้นหาวิธีแก้ปัญหาเมื่อเวลาที่ ไม่มีเงิน

ข. หลังจากผ่านไป 5 นาที ขอให้แต่ละกลุ่มออกมาแบ่งปันสิ่งที่ได้พูดคุยในกลุ่มให้เพื่อน ในห้องฟัง

ค. หนุนใจนักเรียนโดยเป็นพยานหรือเล่าเรื่องที่พระเจ้าทรงช่วยแก้ปัญหาเมื่อเราต้องการ เงินเพื่อทำอะไรบางอย่าง

ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “ลองสมมุติว่าเราสามารถยืมเงินหรือกู้เงินมาด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อได้เงินมานักเรียนจะต้องจัดการเงินนั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับงาน การทำงานประมาณจะช่วยให้เราจัดการเงินได้ดีขึ้น เริ่มต้นด้วยการจดยรายการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับงานทั้งหมด รวมทั้งวัตถุดิบที่จำเป็นด้วย เอละ นักเรียนลองมาช่วยกันทำงานประมาณสำหรับการเลี้ยงไก่กันเถอะ”

ตัวอย่าง: ค่าซื้อไก่ บาท
ค่าอาหารไก่ บาท
ค่าสร้างเล้าไก่ บาท ฯลฯ

ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “เพราะอะไรจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะจดยรายการสิ่งของ และค่าใช้จ่ายแต่ละอย่างลงไป?” (งบประมาณที่เขียนทำให้เห็นชัดเจน และจะช่วยให้เราไม่ใช้จ่ายเกินจากที่เราตั้งไว้ และยังให้เราเห็นภาพรวมในความเป็นจริงว่าเราได้ใช้เงินไปเท่าไร”) ให้นักเรียนได้คิด

ขั้นตอนที่ 4. **ครูถามว่า:** “เมื่อนักเรียนรู้แล้วว่าค่าใช้จ่ายจะประมาณเท่าไร นักเรียนก็สามารถคำนวณได้แล้วว่าควรจะต้องราคาสินค้าหรือบริการไว้ที่เท่าไร เพราะเราต้องหาเงินได้มากกว่าจ่ายเงินถึงจะมีกำไร บางครั้งนักเรียนจะเจอค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าด้วย นักเรียนจะต้องหารายได้ให้มากขึ้นอีกนิดหน่อย เพื่อให้ครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายที่คาดไม่ถึง”

ก. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกแผนงานมากลุ่มละอย่าง ลองคำนวณว่า ธุรกิจที่เลือกมานั้นต้องใช้งบประมาณเท่าไร อย่าลืมว่าต้องคิดถึงเรื่อง วัตถุดิบ, ค่าจ้าง เงินเดือน, ค่าเดินทาง, อุปกรณ์, ค่าเช่า ค่าโกดัง, ฯลฯ รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่คาดไม่ถึงอีกที่สามารถทำให้กำไรที่ควรได้กลับน้อยลงกว่าที่คาดไว้ เช่น ถ้าไก่เป็นโรคขึ้นมา, สภาพอากาศไม่ดี, หรือต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้น เป็นต้น

ข. หลังจากผ่านไป 10 นาที ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนองบประมาณของกลุ่มตัวเอง อนุญาตให้กลุ่มอื่นสามารถแนะนำหรือออกความคิดเห็นได้ วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้ นักเรียนได้ช่วยกันคิดวางแผนให้แผนงานสำเร็จลุล่วงไปได้มากที่สุด

กิจกรรมการตั้งงบประมาณ

ให้นักเรียนเลือกมากิจกรรมหนึ่งให้กับกลุ่มของตัวเอง หรือเลือกจากตัวเลือกต่อไปนี้:

เชิญแขกรับเชิญมาพูด

- เชิญใครสักคนมาพูดที่กลุ่มเกี่ยวกับการทำงานประมาณ ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจ การตั้งราคาสินค้า/บริการ
- อธิษฐานเผื่อคนที่มาพูดที่จะมีความสนใจในการช่วยเหลือคอยเป็นพี่เลี้ยงให้เด็กนักเรียนตลอดช่วงที่ทำแผนงานนี้
- ให้นักเรียนถามคำถาม

เข้าใจอัตราแลกเปลี่ยน

- อันนี้อาจเป็นงานเดี่ยวหรือทำเป็นกลุ่มก็ได้ ให้นักเรียนลองหัดตั้งสกุลเงิน ตั้งชื่อสกุลเงิน อัตราแลกเปลี่ยน จะใช้ธนบัตรหรือเหรียญก็ได้ ฯลฯ

ทัศนศึกษา

- ไปตามธนาคารโดยติดต่อเจ้าหน้าที่ธนาคารไว้ล่วงหน้า ให้มีคณแนะนำว่าเวลาไปธนาคารต้องกรอกเอกสารอย่างไรในการฝากหรือถอนเงิน ถ้าเป็นไปได้ อาจขอผู้จัดการเงินกู้อธิบายถึงหลักการกู้ยืมเงินให้นักเรียนฟังด้วย

ทำงานประมาณส่วนตัว

- แจกกระดาษให้นักเรียนแต่ละคนเพื่อไปฝึกทำงานประมาณค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละเดือน ประดิษฐ์ที่คั่นหนังสือ
- เตรียมกระดาษ สีเมจิก และดินสอสี ให้นักเรียนทำที่คั่นพระคัมภีร์เพื่อเตือนใจให้เขาจดจำสิ่งที่พระเจ้าสอนในการใช้เงิน บ่อยครั้งที่เราสามารถหลงไหลไปกับเงินและวัตถุ พระคัมภีร์เหล่านี้จะเตือนใจให้เรามีทัศนคติในเรื่องเงินแบบที่พระเจ้าสอนเรา

กิจกรรมสรุปการเรียนรู้

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “การทำงานประมาณจะช่วยธุรกิจของเราและการใช้จ่ายเงินส่วนตัวของเราอีกด้วย นักเรียนสามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ด้วยการทำงานประมาณรายรับรายจ่ายประจำเดือนหรือประจำสัปดาห์ก็ได้ ขณะเดียวกันเมื่อเราเห็นวิธีการจัดการเงินแล้ว เราอาจจะเห็นค่าใช้จ่ายบางอย่างที่สามารถตัดออกไปได้เพื่อประหยัดเงินขึ้น
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “การทำงานประมาณจะช่วยครอบครัวของนักเรียนได้อย่างไรบ้าง?” (หนุนใจให้นักเรียนตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “นักเรียนอาจจะต้องนั่งลงช่วยกันทำงานประมาณกันทั้งครอบครัว ควรให้สมาชิกในครอบครัวมีส่วนร่วม และให้แต่ละคนมีหน้าที่ในการช่วยบริหารเงินในครอบครัวไม่ให้สูญเสียไปหรือใช้ไปในทางที่ผิด
- ข้อเสนอแนะ:** เตรียมกระดาษเพื่อให้เด็กนำกลับบ้านไปชวนคุณพ่อคุณแม่ทำงานประมาณในครอบครัวดู
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “การจัดการคน, ทรัพยากร, และเงินเป็นปัจจัยในการทำธุรกิจขนาดเล็ก หรือแผนงานหาเงินทุนระยะสั้น ในช่วงไม่กี่ชั่วโมงนี้ เราจะมาเรียนรู้วิธีแก้ไขปัญหาและหาวิธีจัดการภายในขอบเขตแผนงานของเรา”

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a notebook page. The paper is centered and slightly irregular in shape, with a wavy top and bottom edge. It is set against a purple background with a white polka-dot pattern. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 5

เรื่อง การวิเคราะห์แผนธุรกิจ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถสร้างแนวคิดและแผนธุรกิจในชุมชนตามหลักการที่ถูกต้อง
2. สามารถระบุได้ว่าควรตั้งคำถามอย่างไรเพื่อช่วยในการวิเคราะห์แผนธุรกิจ
3. สามารถแสดงถึงความยืดหยุ่นและความคิดสร้างสรรค์โดยสามารถปรับเปลี่ยนแผนงานที่มีปัญหาได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
2. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)
3. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)
4. การมองโลกในแง่ดีสำหรับอนาคตของตัวเอง (ข้อ 40)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : นักเรียนทั้งห้อง และแบ่งกลุ่มย่อยสำหรับกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนและกิจกรรมสำหรับนักเรียน
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - กระดาษและดินสอ (ต่อหนึ่งกลุ่ม)
4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

บทเรียนนี้ช่วยให้นักเรียนตั้งคำถามเอาไว้ช่วยวิเคราะห์แผนงาน ขณะที่นักเรียนวิเคราะห์แผนงานนั้น เขาอาจจะต้องปรับเปลี่ยนแผนบ้าง นักเรียนจะสามารถประสบความสำเร็จในแผนงานที่วางไว้ได้สูงสุด เมื่อเราได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และหาหนทางแก้ไขปัญหา

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เราได้เรียนหลักสูตรนี้มาจนใกล้จะจบแล้ว ลองมาทบทวนสิ่งที่เราเรียนรู้กัน คร่าวๆ อีกครั้งนะ”
- ก. ครูถามว่า: “ลักษณะของเจ้าของธุรกิจ หรือ เจ้าของร้านค้าที่นักเรียนมีคืออะไรบ้าง?” (คำตอบจากบทที่ 1)
 - ข. ครูถามว่า: “เมื่อเราต้องการคิดแผนธุรกิจ องค์ประกอบ 3 อย่างที่จะต้องคิดคืออะไร? (ทรัพยากร, เวลา, และเงิน)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “ลองใช้ความรู้ที่นักเรียนได้เรียนไป คิดดูสิว่ามีแผนงานหรือธุรกิจขนาดเล็กอะไร ที่น่าจะเหมาะสำหรับชุมชนของเรา และเขียนเป็นแผนธุรกิจขึ้นมา”
- ก. ให้นักเรียนรวมกลุ่ม กลุ่ม 3 หรือ 4 คน แจกกระดาษกับดินสอให้ทุกกลุ่ม
 - ข. ให้เวลาในกลุ่มได้ระดมความคิดกันสัก 5-10 นาที จดความคิดที่ได้ และเขียนเป็นแผนธุรกิจ
 - ค. เมื่อเวลาใกล้หมด ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแผนงานของกลุ่มตัวเอง และแสดงความยินดีกับแต่ละกลุ่มที่ได้ร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มที่ และช่วยกันคิดแผนงานได้อย่างสร้างสรรค์ ให้แต่ละกลุ่มลองช่วยกันแนะนำติชมแต่ละแผนงานเพื่อหาวิธีปรับปรุงให้ดีขึ้น
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เวลาคิดเราควรจะใช้ความคิดสร้างสรรค์ และฝันให้ไกลเคียงความจริง เมื่อนักเรียนตัดสินใจเลือกทำแผนงานไหนแล้ว นักเรียนต้องขยันและทุ่มเทเพื่อให้แผนงานนั้นเป็นจริงและสำเร็จ วันนี้เราจะมาหาวิธีที่จะค้นหาวิธีและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ทำแผนงาน”
- หมายเหตุ:** นักเรียนบางคนอาจได้แรงบันดาลใจหลังจากได้เรียนหลักสูตรนี้แล้ว และอยากจะเริ่มต้นทำธุรกิจเล็กๆ ส่วนตัว หรือลงทุนอะไรสักอย่างเพื่อให้ได้กำไร ให้ครูลองสังเกตดูนักเรียนเหล่านี้ และพยายามแนะนำนักเรียนเหล่านั้นให้รู้จักกับผู้ใหญ่ที่สามารถเป็นที่ปรึกษาแนะนำเรื่องธุรกิจได้ อาจจะเป็นสมาชิกในโบสถ์ จากโครงการ หรือคนในชุมชนก็ได้ที่ไว้วางใจได้และมีคำแนะนำที่ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

วิเคราะห์

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “วิธีหนึ่งที่จะพัฒนาความสามารถของนักเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในธุรกิจได้ก็คือ การวิเคราะห์แผนงานอย่างรอบคอบ เมื่อเราจะเริ่มต้นแผนงาน เราจะต้องมี

แผนธุรกิจ เมื่อเราได้ลงมือทำไปแล้ว ก็ต้องคอยตรวจดูว่าเราได้ทำตามแผนที่วางไว้หรือไม่ และเราได้วางงบประมาณไว้เพียงพอหรือเปล่า ตอนท้ายของโครงการ ให้ลองตรวจแผนงานอีกทีหนึ่งเพื่อลองปรับแผน หรือจดไว้ว่าคราวหน้าต้องแก้ไขอะไรบ้าง”

- ก. **ครูถามว่า:** “ทำไมการใช้เวลาวางแผนธุรกิจจึงเป็นสิ่งคุ้มค่า?” (แผนธุรกิจจะช่วยนำทางให้เราไม่หลุดออกจากเป้าหมายที่วางไว้และช่วยให้เราใช้เงินไม่เกินงบที่ตั้งไว้ด้วย)
- ข. **ครูถามว่า:** “มีอะไรที่อยากจะเพิ่มลงไปในแผนธุรกิจอีกบ้าง?” (คำตอบอาจเป็น: แนวคิด หรือขอบเขต หรือวัตถุประสงค์, งบประมาณ, ตารางเวลา, ทรัพยากรที่มี และวิธีที่จะใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า, ทีมงานและหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน, การประชาสัมพันธ์, ฯลฯ)

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “ลองสมมุติว่าชั้นเรียนของเราเริ่มแผนงานเลี้ยงไก่เพื่อขายไข่ เราสามารถออกแบบแผนก็ได้เพื่อจะวิเคราะห์ว่าตกลงแล้วเราประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว แต่จะฉลาดกว่ามากถ้าเราจะตั้งคำถามในขณะที่เราทำงานนั้นอยู่เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนแผนงานและให้มั่นใจว่างานนั้นจะประสบความสำเร็จจริงๆ”

ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “แล้วคำถามที่เราควรจะถามเพื่อการปรับปรุงแผนงาน คือคำถามแบบไหน?” พูดขึ้นมาทีละหัวข้อ (ขอบเขต, ทรัพยากร, เวลา, เงิน) และให้แต่ละกลุ่มคิดคำถามที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเหล่านี้

ข้อเสนอแนะ: ครูอาจต้องให้นักเรียนคนหนึ่งมานับจำนวนคำถาม วัตถุประสงค์คือ การฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์และคาดเดาล่วงหน้าถึงปัญหาหรือความต้องการที่อาจเกิดขึ้น

- ขอบเขตของแผนงาน: (คำถามเป็นได้: โครงการนี้มีวิสัยทัศน์หรือขอบเขตแคบไป หรือกว้างเกินไปไหม? เราเลือกแผนงานที่ชุมชนต้องการจริงๆ หรือเปล่า?) ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
- ทรัพยากร: (คำถามเป็นได้: เราหาอาหารเลี้ยงไก่ที่ถูกกว่านี้ได้ไหม? นักเรียนในห้องจะร่วมมือกันทำงานให้ดีขึ้นได้อย่างไร? อะไรเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการวางไข่ของแม่ไก่?) ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
- เวลา: (คำถามที่เป็นได้: เราใช้เวลาเพียงพอกับโครงการของเราหรือไม่?, โครงการนี้เรียกร้องเวลามากขึ้นหรือน้อยลงจากแต่ละคนในทีมงานของเรา? มีขั้นตอนไหนบ้างที่สามารถทำร่วมกันได้เพื่อประหยัดเวลา? สามารถส่งของให้ตรงเวลา ได้ไหม?)
- เงิน: (คำถามที่เป็นได้: เราขายของได้มากพอที่จะทำกำไรหรือไม่? ถ้าเราทำโฆษณาจะทำให้เรามียอดขายเพิ่มขึ้นไหม?)

ขั้นตอนที่ 4. **ครูถามว่า:** “ถ้านักเรียนทุกคนในห้องเลือกทำแผนงานเดียวกัน จะมีข้อดีข้อเสีย อย่างไร?” (ให้นักเรียนช่วยกันตอบ)

ขั้นตอนที่ 5. **ครูถามว่า:** “ถ้าเราทำโครงการเดียวกันนี้ในที่อื่นๆ นักเรียนคิดว่าจะดีกว่าเดิมหรือจะแย่ลง?” (ให้นักเรียนหลายๆ คนได้แบ่งปันความคิดเห็นในกลุ่ม)

เปลี่ยน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นและดูเหมือนแผนงานที่ทำจะล้มเหลว นักเรียนอย่าเพิ่งยอมแพ้ หรือปล่อยให้แผนงานนั้นล้มเหลวไป เพราะเราสามารถเรียนรู้จากปัญหาและหาหนทางแก้ไขได้ เราเลือกได้ว่าเราจะเป็นคนที่ต่อสู้กับปัญหา ครูจะให้นักเรียนลองแสดงละคร ดูนะ เราจะมาดูว่ามีปัญหาอะไรได้บ้าง และเราจะหลีกเลี่ยงปัญหาหรือแก้ปัญหาอย่างไร”
- ก. ให้นักเรียนจับกลุ่มและให้เหตุการณ์สมมุติกับแต่ละกลุ่ม เพื่อเขาจะได้ฝึกละครและแสดงให้เพื่อนๆ ในห้องดู ละครแต่ละเรื่องควรจะนานประมาณ 2-4 นาที
- ข. เหตุการณ์สมมุติสำหรับละคร:
- ปัญหา: นักเรียนเลี้ยงไก่เพื่อนำไข่ไปขาย แต่เมื่อเอาไข่ไปขาย นักเรียนพบว่าลูกค้าไม่ซื้อไข่กันเพราะแต่ละบ้านก็เลี้ยงไก่ไขกันอยู่แล้ว หรือบางบ้านก็สามารถซื้อไข่ได้ถูกกว่าที่นักเรียนขาย (วิธีแก้ปัญหา: ศึกษาความต้องการของลูกค้าก่อนที่จะผลิตสินค้าออกมา เพื่อป้องกันปัญหาขายสินค้าไม่ออก)
 - ปัญหา: นักเรียนไม่ได้จดค่าใช้จ่ายหรือรายรับที่ได้ไว้ ทำให้นักเรียนไม่รู้ว่าได้กำไรหรือขาดทุนไปเท่าไร (วิธีแก้ปัญหา: ไม่ลืมที่จะจดรายรับ-รายจ่ายในครั้งต่อไป)
 - ปัญหา: นักเรียนวางแผนไว้ว่าจะรับจ้างเช็ดกระจกให้กับร้านค้า 3 แห่งหลังจากเลิกเรียนทุกวัน แต่มีร้านค้าอีกหลายแห่งที่อยากจะจ้างนักเรียนไปเช็ดกระจกเหมือนกัน (วิธีแก้ปัญหา: จ้างพนักงานเพิ่มขึ้นและฝึกสอนงานให้เขา)
 - ปัญหา: ทีมงานของนักเรียนเข้ากันไม่ได้ และใช้เวลาไปกับการเถียงกันมากกว่าทำงานเสียอีก (วิธีแก้ปัญหา: ใช้เวลาสร้างความสัมพันธ์ในทีม หรือเปลี่ยนสมาชิกในทีม)
 - ปัญหา: วัตถุดิบที่นักเรียนเก็บไว้เสียหายเพราะพายุฝน (วิธีแก้ปัญหา: สร้างโกดังหรือเก็บวัตถุดิบไว้ที่ๆ จะไม่ถูกฝนได้อีก)
- ค. ให้นักเรียนออกมาแสดงละครเหตุการณ์ที่กลุ่มของตัวเองได้
- ง. หลังจากทีทุกกลุ่มแสดงเสร็จแล้ว ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือ ให้นักเรียนลองเสนอวิธีแก้ปัญหาอย่างอื่น หนูนใจให้นักเรียนคิดวิธีแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากขึ้น

- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “นักเรียนอาจจะจำได้ว่าก่อนหน้านี้เราได้พูดคุยกันเรื่องความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนตารางเวลากันไปแล้ว นักเรียนจะเห็นว่า การใช้ความคิดสร้างสรรค์และการปรับเปลี่ยนแผนงานตามความเหมาะสมจะเอื้อประโยชน์ให้แก่งานทั้งหมด”
- ก. **ครูถามว่า:** “นักเรียนเคยเห็นใครที่ทำงานด้วยความยืดหยุ่นและใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปรับเปลี่ยนแผนงานแล้วแต่งานนั้นล้มเหลวหรือไม่?” (ให้นักเรียนลองเล่าประสบการณ์ของตัวเองให้เพื่อนฟัง)
- ข. **ครูถามว่า:** “ทำไมธุรกิจบางประเภทถึงเลือกที่จะไม่เปลี่ยนแผนธุรกิจของตัวเอง?” (คำตอบอาจเป็น: การกลัวการเปลี่ยนแปลง, ยึดติดอยู่กับสิ่งเดิมๆ, เจ้านายเป็นประเภทเก่งทุกอย่าง เลยไม่ยอมให้คนในทีมออกความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงอะไร, ฯลฯ)

- ค. **ครูถามว่า:** “ถ้านักเรียนได้เป็นเจ้าของธุรกิจเอง นักเรียนจะสนใจลูกน้องอย่างไร เพื่อช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ?” (หนุนใจให้นักเรียนตอบ)

ฝึกฝน

- ขั้นตอนที่ 1. ถ้าครูมีเวลาเหลือ ให้นักเรียนเลือกกิจกรรมมา 1 อย่างจากบทที่ 2-4 ที่นักเรียนอยากทำ หรือให้เวลานักเรียนที่ยังทำงานค้างไว้อยู่ให้ทำต่อให้เสร็จ
- ขั้นตอนที่ 2. นักเรียนที่สนใจเรื่องการใช้ความรู้ธุรกิจเป็นหลักสูตรนี้อย่างจริงจังจะสามารถให้มาพบครูได้ เพื่อจะพูดคุยความคิดริเริ่มดีๆ ที่นักเรียนมีและอยากเริ่มต้นทำธุรกิจเล็กๆ ของตัวเอง

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เราได้เรียนบทเรียนเกี่ยวกับการทำธุรกิจกันแล้วนะ นักเรียนจำไว้ว่าพระเจ้าพร้อมที่จะให้กำลังใจ สติปัญญา และการนำจากเราเสมอในขณะที่เราวางแผนจะทำงาน หรือธุรกิจอะไร พระองค์ต้องการมอบสิ่งดีๆ ให้เรา และคนฉลาดจะไว้วางใจ และติดตามพระเจ้า!”
- ขั้นตอนที่ 2. ปิดบทเรียนด้วยการอธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าต้องการจะบอกกับคนหนุ่มสาว อยู่ในพระธรรม เยเรมีย์ 29:11 (ให้ใส่ชื่อตนเองแทนคำว่า เจ้า):
- พระเจ้าตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามีไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสวัสดิภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ทรมาน เพื่อจะให้อนาคตและความหวังใจแก่เจ้า

คำแนะนำเพื่อความสำเร็จในการสอน

ให้ครูลองอ่านคำแนะนำหรือข้อคิดต่อไปนี้เพื่อปรับใช้ให้เข้ากับการสอน:

1. ขอให้นักธุรกิจ หรือเจ้าของกิจการในชุมชนมาเป็นวิทยากรรับเชิญแก่เด็กนักเรียนในห้อง, หรือเป็นครูพี่เลี้ยงให้แก่เด็ก, หรือเชิญให้มาดูงานที่ร้าน/บริษัท หรือลองติดต่อเด็กที่จบจากโครงการไปแล้วที่มีกิจการเป็นของตัวเองให้ช่วยให้ความรู้กับรุ่นน้อง
2. ถ้านักเรียนบางคนกระตือรือร้นอยากจะเริ่มต้นทำธุรกิจขนาดเล็ก ครูสามารถจัดเวลาให้คำปรึกษา เพื่อช่วยพวกเขาให้เริ่มต้นทำธุรกิจได้
3. ทศนคติ และความกระตือรือร้นของครู จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. ประสบการณ์ส่วนตัวจะสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน ลองแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว หรือของผู้อื่นที่ครูเคยได้ยินได้ฟังมาก็ได้

A blank sheet of white paper with horizontal dashed lines, resembling a notebook page. The paper is centered and slightly irregular in shape, with a wavy top and bottom edge. It is set against a purple background with a white polka-dot pattern. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

การวัดผล

ลองฝึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป โดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

ตารางที่ 1 กิจกรรมวัดผล

บทเรียน		คำถาม	คำตอบ
1		นิยามความหมายคำว่า เจ้าของธุรกิจร้านค้า/	เจ้าของธุรกิจร้านค้า/เป็นผู้ริเริ่ม, วางแผน, ดำเนินงาน, และคาดการณ์ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการทำธุรกิจ
		ลักษณะนิสัยของเจ้าของธุรกิจ/ร้านค้าคืออะไรบ้าง ?	- แสวงหาโอกาสที่เป็นไปได้และมุ่งความสนใจไปยังโอกาสเหล่านั้น ไม่ใช่อุปสรรค - ชีวิตผลักดันด้วยการกระทำ – ลงมือทำ ไม่รีรอ และมีความต้องการการประสบความสำเร็จสูง - เชื่อว่าอนาคตขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจในปัจจุบัน และใช้ชีวิตในการทำงานอย่างหนัก - มองหาความช่วยเหลือจากภายนอกเพื่อนำมาทดแทนทักษะ ความรู้ และความสามารถของตัวเอง
2		ทรัพยากรอะไรบ้างที่จำเป็นต้องใช้ในธุรกิจ?	ตัวเรา, คน, เครื่องมือ, วัตถุดิบ
		พระเจ้าทรงถือเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งได้อย่างไร?	คำตอบอาจเป็น: เพราะพระองค์ทรงเป็นแหล่งกำลัง ทรงเพิ่มกำลังให้กับคนที่อ่อนแอ ทรงเป็นเจ้าของทุกอย่างในโลก ทรงพร้อมที่จะตอบในทุกความต้องการของเรา ฯลฯ
3		ตารางเวลาจะช่วยให้เราได้อย่างไร?	ตารางเวลาช่วยกำหนดจำนวนงาน ขึ้นตอน และเวลาที่เรจะต้องทำให้สำเร็จ
		การเป็นคนที่มีความยืดหยุ่นจะช่วยให้เราเรื่องการจัดเวลาอย่างไร?	(ตอบตามความเห็น)
4		พระคัมภีร์พูดถึงเรื่องเงินไว้ว่าอย่างไร?	พระเจ้าเตรียมชีวิตของเราให้ร่ำรวยได้ แต่เราไม่สามารถรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกัน, การรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่ว ดังนั้นจงพอใจในสิ่งที่พระเจ้าให้มี
		ในการทำงานประมาณควรมีอะไรบ้าง?	งบประมาณควรจะรวมทั้งค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในงาน/ธุรกิจ
5		ทำไมเราถึงควรวิเคราะห์แผนธุรกิจที่เราทำไว้?	การวิเคราะห์จะช่วยให้เราสิ่งที่เราควรแก้ไข เปลี่ยนแปลง
		เมื่อมีปัญหาหมายถึงธุรกิจของเราจะล้มเหลวหรือไม่? เพราะอะไร?	ปัญหาจะช่วยให้เราคิดหาวิธีทำงานที่ดีขึ้นและประสบความสำเร็จมากขึ้น ทศนคติและทักษะในการแก้ไขปัญหาจะเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จ

การประเมินผล

ประเมินกระบวนการเรียนรู้/แผนการสอนตลอดทั้งกิจกรรม

ตารางที่ 1 กิจกรรมประเมินผล

คำถาม	คำตอบ
นักเรียนแสดงความสนใจในการเป็นเจ้าของธุรกิจ/ ร้านมากกว่าเดิมไหม?	
นักเรียนได้ใช้ทรัพยากรที่ตัวเองมีไหม?	
นักเรียนทำตารางเวลาและปฏิบัติตามนั้นไหม?	
นักเรียนทำงานประมาณและปฏิบัติตามนั้นไหม?	
นักเรียนวิเคราะห์แผนธุรกิจของตัวเอง และมีการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนของตัวเองไหม?	

ข้อเสนอแนะ:

បទបញ្ជី

Darnell, Tim. "Mindset Fundamentals for the Christian Entrepreneur" (2005). Available from: <http://prosperinfaith.com/christianentrepreneur.htm> (accessed 1 October, 2008).

Mariotti, Steve with Tony Towle. Entrepreneurship: How to Start & Operate a Small Business. New York: National Foundation for Teaching Entrepreneurship, 2001.

Portny, Stanley E. Project Management for Dummies. Indianapolis, Indiana: Wiley Publishing, Inc. 2007.

Reh, F. John. "Project Management: 101" (2008). Available from: <http://management.about.com/cs/projectmanagement/a/PM101.htm> (accessed 1 October, 2008).